

עבודת השם

כרלת "יישנה"

משכן רע ואל תתקרב לרשע" ידע יעקב אבינו שאחיו עשוי רשע מרושע וחכם גדול ברישעתו וסירב לשלוח אליו שליחים שמע יצרף אותם למחנה שלו לכן החליט יעקב אבינו לשלוח אליו מלאכים ממש שהוא ברא אותם מהמצוות והמרשים הטובים וגם הוא בחר אותם מהטובים בותר שלח לו חטיבה מברחת של מלאכים של ממש הינה הגיעו אל עשוי המלאכים תפסו אותו בפניה שהוא לבד והחלו להרביץ בו מכות נמרצות וקשות ועשו נילחץ וצעק וראה כבר את המוות מול העיניים וצעק מה אתם רוצים אני הנכד של אברהם וציפה שזה יזעזע אותם... ענו זכותו של אברהם אך ניסיונו כשל.

והם המשיכו להרביץ בו וזעק עיזבו אותי אני הבן של יצחק והם עונים לו אז מה שאתה בנו ומכים בו עד זוב דם וזעק זעקה אחרונה אני אח של יעקב ופתאום נפסקה הקטטה ועשוי נשם לרווחה מגועל בדם והם החלו לבקש ממנו סליחה לנקות אותו ולהתחנן סליחה מכבודו לא ידענו שאתה אח של יעקב בבקשה אל תספר לו של יקפיד עלינו ומהפחד שפחדו עשוי הזדעזעו מהתגובה ואמר בליבו מה אחי יעקב כך בנה לו שם בעולם ויותר מאברהם ויצחק ואך אני לא שמעתי עליו מעיין מה קרה אתו ונכנס לעשוי פחד מיעקב לכן כשפגש את יעקב חיבק אותו ונשטח לפניו ולא כמו שהבטיח לשליחיו שהוא יהרוג אותו וכך הצליח יעקב ע"י חטיבת מלאכיו לנטרל את התלהבות עשוי. (אמרי חן)

"וַיִּזְתֶּר יַעֲקֹב, לְבָדּוֹ וַיֹּאבֵק אִישׁ עִמּוֹ, עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר." (וישלה לבכי) "ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר, וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהיאבקו עמו וגו' על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הגשמה" וכו' (לב, כה"ג), ויש להבין מה בכך שנקעה כף ירך יעקב אבינו, ומשום כך לא יאכלו את גיד הגשמה, וכי לא קרה לאבותינו הקדושים איזו חולשה באיזה אבר האם גם שם לא נאכלו אותו אבר? עיין באור החיים הקדוש שביאר בזה דברים עמוקים על פי הסוד. אמנם היה אפשר לומר על דרך הפשט, כי המאבק הזה בין שרו של עשו, ובין יעקב אבינו, לא היה סתם מאבק כי אם מעשה אבות סימן לבנים, "וַיֹּאבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר" לומר לך כי המאבקים ימשכו בעם ישראל עד עלות השחר, עיין ברמב"ן, והנה 'ירך יעקב' רומז לתמכין דאורייתא כדברי הוזהר לומר לך כי קיומו של עם ישראל תלוי בקיום התורה וקיום התורה תלוי בתומכים, ולכן המלאך שהוא שרו של עשו רצה להחליש את ירך יעקב, כלומר להחליש את כוח התומכים בתורה, ועל ידי זה ייחלש כוח התורה ויתגבר ח"ו כוח עשו כמו שכתוב (בראשית רבה פר' ס"ה) כשהקול קול יעקב אין הידיים ידי עשו ואם ח"ו להיפך, אז להיפך. ולכן אנחנו עושים זכר למאבק הזה בכדי שנדע להישמר ממנו (קול יהודה)

"וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לְפָנָיו, אֶל-עֶשָׂו אָחִיו, אֶרְצָה שְׂעִיר, שֹׂדֵה אֲדָוָם." (וישלה לבדי) ויצו יעקב את המלאכים לאמור בדברכם אליו בשמי וקראתם לו "אדון", כי מלך הוא בשעיר ועלי לכבדו, ואמרתם אליו כה אמר אחיך יעקב עשרים שנה עבדתי את לבן הארמי בכל כוחי וייתן לי ה' עושר וכבוד ואם אמנם רמני לבן ויחלף את משכרתי מאה פעמים, בכל זאת לא חסר מרכושי דבר כי ראה ה' את יגיע כפי ויושיעני. ועתה אנכי הולך אל אבי ואמי לראות את שלומם, ואשלחה להגיד לך אדוני לאמור אל נא תאמר ברכת יצחק אבי העשירה אותי! ולא תקצוף עלי ולא תעשה עמדי רעה; ויען עשו את מלאכי יעקב בגאווה ובו לאמור הלא שמעתי אשר עשה יעקב ללבן דודו, כי לקח את בנותיו וינהגן כשבויות חרב וייקח את כל רכושו ויברח ולא זכר את החסד אשר עשה לבן עמו כי גדלו וירוממהו וייטב עמו על כן אנכי הולך לקראת יעקב ונקמתי ממנו את נקמתי ואת נקמת לבן אחי אמיו וישבו המלאכים אל יעקב ויאמרו לו באנו אל האיש אשר אמרת אחיך הוא ונדבר אליו ככל אשר ציוויתנו ונשמע את דבריו הקשים אשר ענה אותנו, כי לא כאח יתהלך אתך, כי אם כעשו הרשע השואף לשפוך דם נקיים כי אסף אליו ארבע מאות איש כולם גיבורים והולך לקראתך.

ויצר ליעקב מאד פן ייהרג במלחמתו עם עשו את אחד מאנשיו ויתפלל אל ה' לאמור אמנם ה' אלוהי הבטחני לאמור היטיב איטיב עמך ושמרתניך בכל אשר תך אולם שנים רבות עברו מהעת ההיא ומי יודע אם לא חטאתי נגדך ואת הרע בעני עשיתי? והיה בקום עלי עשו, ונתתי בידי לעשות עמדי כטוב בעיניו על כן אנכי מתחנן אליך ה' עשה נא עמדי חסד חנם וחשכת את עשו מהלחם בי ומשפך דם...וישמע ה' את קול תפילת יעקב וישלח ארבעת אלפים ריבוא מלאכים לקראת עשו ויהיו בעיניו כאנשי חיל מלובשים בגדי ברזל ורוכבים על סוסים אבירים ויושבים במרכבות יפות... ויחרד עשו ויבהל. יעקב אבינו ידע שעשוי לא סולח לו ורצה לדעת מה מצבנו. אך יעקב אבינו לא שכח את המימרא בפרקי אבות "תתרחק

16:14	כניסת השבת
17:16	צאת השבת
16:36	שקיעה
17:48	ר. תם
6:32	הנץ

הפטרה: "חזון עובדיה"

וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב, וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָא שְׁמֶךָ... (וישאל למה זה תשאל לשמי שהרי אין לנו שם קבוע ואני נקרא על שם שליחותנו. למשל, אם שולח הקב"ה מלאך לרפא חולה הוא נקרא רפאל, ואם הוא הולך לעזור אדם נקרא עזריאל. וכן על זה הדרך משתנה שמנו כל יום, ואיני יכול להגיד לך שמי ולא תהיה לך שום תועלת אם אני לך שהרי למחר ישתנה השם. ועוד שאין זה מדרך המלאכים לגלות את שמם כדי שלא יתגאו כי יאמרו הבריות נס זה נעשה ע"י מלאך פלוני והרי בוודאי אין אנו עושים דבר אלא הרי אנט כעבדים המשמשים את רבם, ומה שהוא אומר אני עושה, וכל זה תלוי בשי"ת.

ועוד שדרך העולם שהמנצח מגלה שמו כדי שיתפרסם שמו וגבורתו. אבל אתה שניצחתי למה זה אגלה שמי. ולא הסתפק יעקב בזה שהבטיחו המלאך שיודה לו על הברכות, אלא לא נתן לו ללכת עד שהיה מוכרח לברכו ואמר לו יברכך ה' וישמרך יהי רצון שיוצאי חלצוך יהיו צדיקים כמוך, ואף הודה לו על הברכות שברכו יצחק אביו.

וַיִּנְעֹץ יַצְחָק וַיִּמָּת וַיֵּאָסֶף אֶל-עַמּוּי, וְקָן וַשְׁבַּע יָמָיו... (וישאל להיכנס) ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר עשו את יעקב קח לך את כל ארץ כנען מנחל מצרים ועד נהר פרת אפס כי לא תיקחך את כל מערת המכפלה כי ירושה היא לנו מאת אברהם אבי אבינו ויאמר יעקב בליבו איככה אוכל ונתתי את עשו להיקבר במערת המכפלה? הן רגזו ירגזו לקראת בואו כל אבותי הישנים שם שנת עולמים על כן אעזור את עיני בכסף וזהב אשר אתן לו וחדל מדבר עוד בדבר הזה וייקח יעקב את כל זהבו ואת כל כספו ויביאם עד לפני מערת המכפלה ויעשם גל גדול ואחר לקח את עשו וילך אתו אל המערה ויאמר הנה המערה והנה גל הזהב והכסף לפניך, ועתה בחר לך באשר ייטיב בעיניך ויאמר עשו תהי כל המערה הזאת לך לנחלה עד עולם והיה לי גל הזהב והכסף אשר שמת במקום הזה ויכתוב יעקב את כל הדברים האלה בספר המקנה ויחתם ויעד עדים נאמנים וייקח את הספר ויתנהו בכלי חרש למען יעמד ימים רבים ויתנהו ביד בניו וילך עשו אל ארץ שעיר החורדי ויאחו בה ותהי כל ארץ כנען לבני ישראל לנחלה ועשו וכל בניו ירשו את הר שעיר. (אגדות ישראל)

פינת ההלכות
"דיני חולה שאין בו סכנה בשבת"
 ע"פ ילקוט יוסף כ"ר ד'

כה. הסובל מחום ורוצים להרטיב מטפחת כדי להניחה על מצח החולה להורדת החום, מותר להרטיבה בשבת, אלא שיש לעשות כן במטלית שאין עליה לכלוך כלל, שבוה מותר לדעת מין השלחן ערוך ואין בו איסור משום שרייתו זהו כיבוסו. ואולם, לא ירטיב את המטלית הרבה, כי אז אסור לטלטלה מחשש סחיטה, אלא יולף עליה מים מועטים. (ילקוט שבת ד' ע"א קה)

כו. הסובל מחום גבוה, אף שהרופא קבע שאין בו סכנה, מותר לו לעשות בשבת אמבטיה במים צוננים כדי להוריד את החום, ויש להקל בזה גם לאשכנזים שאינם רוחצים בשבת כלל. (ילקוט יוסף שבת כ"ד ד' עמוד קה)

כז. ילד שיש לו חום גבוה, אף שאין בו סכנה מותר למרוח את גופו בעראק להורדת החום. (ילקוט יוסף שבת כ"ד ד' עמוד קה)

כח. חולה שאין בו סכנה שהרופא ציווה להניח את רגלו במים חמים בשבת, מותר להניח רגליו במים חמים כדי להזייע, ואין לחוש בזה לאיסור רפואה בשבת. (ילקוט יוסף שבת ד' ע"א קה)

עלון זה לעילוי נשמת!

ברוך עובדיה בן שרה	יגאל יוכפז בן שושנה
שרה בת סלמה	שלום בן משה
אסתר בת חנה	שלום בן אברהם
ציון עובדיה בן רחל	יחזקאל אליהו בן סמרה
נעמי לקס בת אסתר	יעקב לקס בן אסתר
רחל עובדיה בת אסתר	רבקה בת כאווג וחנניה
שלמה בן אליהו ושרה	אברהם דמתי בן אסתר
דוד שורמזון בן חוה	

ת. נ. צ. ב. ה.

עורך ומגיש: שלום ע.
 המעוניינים לקבל את העלון למייל בתפוצה שבועית:
 יש לשלוח הודעה לאימייל: avodat.asef@gmail.com
 כמו כן ניתן להוריד את העלון באתרי "לדעת" ו"דרשו"

סיפור בהמשכים
"הדירה תפוסה" חלק א

ימים קשים מנשוא עברו על רבי לוי יצחק שניאורסון, אביו של הרבי מליובאוויטש. עד לא מכבר היה רב העיר יקטרינוסלב וניהל את עדתו ברמה, עלי אף רדיפות השלטונות. הוא עמד כסלע איתן נגד הגזרות ועודד את בני קהילתו לשמור על יהדותם במסירות-נפש. לאחר שלא נרתע מהאזהרות ומהאימים, עצרה אותו הניקיווד, המשטרה החשאית של רוסיה. חודשים רבים בילה בתאי-כלא, בחברת פושעים. הוא גם נכלא כמה פעמים בעינוק, בניסיון לשבור את רוחו. הרב גם נשמר שלא להכניס לפיו מזון שאינו כשר, ולכן סבל מרעב. החוקרים ניסו להוכיח כי הוא עסק בפעילות נגד השלטון, וטפלו עליו האשמות-שווא. אולם הרב עמד בתוקף על גרסתו, ולא הסכים להודות בדברים שלא עשה. בסופו של דבר גורדו עליו חמש שנות גלות בצ'אלי. בעיירה נידחת זו בקוחסטן, אמרו בליבם, יהיה בודד ונטול השפעה על הציבור. לאחר מסע קשה ומייגע הגיע רבי לוי יצחק לצ'אלי. זו הייתה עיירה בוצית, מלאה יתושים ומחלות. גם יהודים כמעט לא היו שם, והאפשרות להשיג מזון ודירת מגורים הייתה קשה מאוד. עבר זמן, ואשתו, הרבנית חנה, הצליחה להגיע למקום, והחלה לפעול במרץ להיטיב את תנאיהם, עד שהשיגה דירת-חדר שבה יוכלו להתגורר. אולם מצב הדיור בעיירה נעשה קשה יותר ויותר. מספר הפליטים והגולים גדל, והדירות לא יכלו להכיל אותם. לפיכך הוציאו השלטונות הוראה כי כל הדירות יאובלסו מחדש, ובכל חדר יתגוררו תושבים על-פי גודלו. הרב והרבנית נקלעו לצרה. על-פי ההוראות החדשות, דירת החדר שלהם אמורה להכיל חמישה אנשים. הם ידעו שלא ירחק היום ולתוך חדרם יוכנסו עוד שלוש נפשות. ההצלה באה במפתיע. מנהל מחלקת הדיור מטעם השלטונות היה מהגנדס נוצרי. הוא היה מלומד בתחום המתמטיקה, וכתב כמה ספרים בנושא, ולכן העריך מאוד את אישיותו של הרב. מפעם לפעם אף היה משוחח עם הרב בסוגיות מתמטיות והתפעל ממנו עמוקות. עתה גמל להם טובה, והחליט להתעלם מהשטח הפנוי שבחדרם ולא לשלוח לשם דיירים אחרים. אולם לא ארכו הימים, ובתה של בעלת הבית החלה להגיש בקשות חוזרות ונשנות אל מנהל מחלקת הדיירות, ותבעה לאפשר לה ולשני ילדיה להיכנס לדירתם של הזוג שניאורסון. היא אף העירה בתוקף כי יהודי שהוגלה מחזיק חדר גדול כזה, בעוד היא, פרולטרית אמיתית וגם קומוניסטית, חיה בתנאים גרועים. עוד הוסיפה כי היא חפצה דווקא בחדר הזה בהיותו קרוב למגורי אימה. למנהל לא הייתה ברירה והוא נאלץ להוציא צו המאשר להכניס דיירים חדשים לדירת הרב שניאורסון... **המשך ב"ה בשבוע הבא!**